

under alle Omstændigheder maa siges at være det Unsiklige efter den Stikkelse, som Sagen nu har faaet. Det kan siges med afgjort Sikkerhed, at denne Sag dog ikke er bestemt til definitiv Gjennemførelse i denne Samling, og det vil da vistnok være misvisende, om man kom til Afstemning over det foreliggende Forslag i dette Dieblisk. Der er jo Meget ved Forslaget, som kan tiltale de forskellige Sider af Salen; der er Andet, som har den Bestaafenhed, at man vistnok i Dieblisset ikke her er stillet til at underkaste disse Punkter en saadan Behandling, som vilde være nødvendig, for at man kunne komme hinanden virkelig imøde. Den Afstemning, som derfor kunde ventes at ville foregaa her i Thinget, vilde efter al Sandsynlighed kun være en misvisende Afstemning, og det forekommer mig derfor at være i Sagens Lær, at ikke noget Saadant finder Sted, men at Sagen vises tilbage til Udvalget, selv om vi — jeg kunde gjerne sige: netop fordi vi vide, at dette vil være ensdygtigt med, at Sagen standses i denne Samling.

Berg: Ja, naar de to Herrer have anbefalet Sagens Tilbagevisning til Udvalget, tør jeg vistnok antage, at dette Forslag har sit Flertal for sig, og at det altsaa er Bestemmelsen, at vi ikke maa omtale dette Spørgsmaal nærmere i dette Møde. Uagtet det saaledes kunde synes at være til lidet Gavn, at jeg modsætter mig Forslaget, vil jeg dog anføre mine Grunde for, at jeg ikke kan gaa ind paa det. Det Spørgsmaal, som her foreligger, Dovedtrækkene i alt Fald af den Stikkelse, hvori det foreligger, jeg mener dels det oprindelige Lovforslag og dels Ministerens Forslag, har jo været tilbørlig drøftet i Udvalget, og selv om den ærede Ordfører kunde bemærke, at et ikke stort Tal af Udvalgets Medlemmer har været tilstede ved Drøftelsen, er der intet Medlem, der ikke har haft Leilighed til at overveie Spørgsmaalet og nogenlunde gjøre sig fortrolig med dets Løbet, saa jeg tror, at man er meget moden til at stemme over, enten man vil blive ved det gamle Forslag, der blev vedtaget ved 2den Behandling, eller man vil gaa den af Ministeren anviste Vej imidlertid. Det, tror jeg, Thinget meget godt kan tage paa sig, uden paa denne Maade at skulle støde Sagen tilbage til fornyet Overveielse i Udvalget. Jeg maa derfor fraraade Tilbagevisningen til Udvalget og tilraade, at ærede Medlemmer tage Del i den forestaaende Debat om Sagen selv og nu tage Standpunkt lige over-

for denne Sag, der har været forberedt i Rigsdagen i over 20 Aar. Naar en Sag har været saa længe under Forberedelse, kjender man dens Kroge ud og ind, og man behøver saamænd ikke at gjøre en særlig Ovelse for nu at tage Standpunkt overfor den. Desuden har dette Forslag ligget fremme i flere Dage, saa der altsaa heller ikke paa den Side er Noget i veien for at tage sin Beslutning. Om Sagen selv og de to Indstillinger forbeholder jeg mig at udtale mig, naar jeg faar Lov dertil.

Taug: Det kom mig noget uventet, dette Forslag om at vise Sagen tilbage til Udvalget. Jeg synes, at den Grund til at vise den tilbage til Udvalget, som det ærede Medlem for Rjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) fremsførte, nemlig, at vi skulde drøfte Sagen og nærmere sætte os ind i den, ikke holder Stik. Jeg synes, at man ikke kan Andet end give det ærede Medlem fra Rolving (Berg) Ret i, at denne Sag nu har ligget fremme i saa mange Aar og har været behandlet her i Thinget i denne Session saa længe, at det var paa Tide, om man nu vidste, hvad man vilde gjøre med den. Jeg synes ikke, at der er nogen Grund til at komme tilbage til Udvalget med den for den Sags Skyld. Noget Andet er, om man ønsker — men saa vilde jeg rigtignok gjerne have, at det skulde siges rent ud — at Sagen under de nuværende Omstændigheder ikke skal fremmes. Efter en saadan Motivering vilde jeg bedre kunne stemme for Forslaget, men ikke naar man giver den Grund, at det er for bedre at drøfte Sagen og sætte sig ind i den. Efter at der om denne Sag har været talt saa meget frem og tilbage, saa at ethvert Medlem, der har ønsket at sætte sig ind i den, maa kunne være istand til med fuldkommen Klarhed at afgive sin Stemme, hvilken Side han end hører til, kan jeg ikke tilraade, at den vises tilbage til Udvalget, men maa ønske, at den virkelig fremmes.

Boisen: Det er ganske vist, at denne Sag har været drøftet i en lang Række af Aar og det fra forskellige Synspunkter; men det, som er nyt i Dieblisset, er, at der nu foreligger et Forslag, som i Virkeligheden afviger meget væsentlig fra, hvad der tidligere har været fremme i Anledning af denne Sag. Der er jo nemlig nu Spørgsmaal om at træffe en Bestemmelse, der faktisk — jeg ser ikke rettere — henviser Gjennemførelsen til at foregaa ad administrativt Vej; men det vilde blive en